WONG CHONG SANG

lwn.

NGA KOR MING & YANG LAIN

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, IPOH
WAN ADNAN MUHAMAD H
[PETISYEN PILIHANRAYA NO: 26-3-2004]
14 OKTOBER 2004

PILIHANRAYA: *Petisyen - Kesalahan pilihanraya - Kesilapan pada borang pencalonan - Sama ada membatalkan pencalonan - Sama ada hanya kesilapan remeh - Penolakan bantahan oleh pegawai pengurus pilihanraya - Sama ada teratur dan berjustifikasi - Keputusan pilihanraya - Sama ada harus dikekalkan - Akta Kesalahan Pilihanraya 1954 s. 32(b) - Peraturan-Peraturan Pilihanraya (Perjalanan Pilihanraya) 1981 per. 7*

Pempetisyen dan responden pertama adalah calon-calon dalam piliharaya umum bagi Kawasan N.37, Pantai Remis, Perak. Di hari penamaan calon, pempetisyen mendapati salah satu dari kertas pencalonan yang dikemukakan oleh responden pertama cacat, kerana ruang yang perlu diisi dengan kod kawasan 'N.37 Pantai Remis' telah diisi dengan perkataan 'Perak'. Pempetisyen membuat bantahan kepada Pegawai Pengurus Pilihanraya ('responden kedua') di bawah per. 7 Peraturan-Peraturan Pilihanraya (Perjalanan Pilihanraya) 1981 ('PPPR'), tetapi bantahan telah ditolak. Sementara itu, responden pertama, yang menyedari kesilapannya, memohon kebenaran responden kedua untuk membetulkan kesilapan, tetapi permohonannya juga ditolak. Walaupun begitu, responden pertama telah memperbetulkan kesilapan pada kertas pencalonannya dengan menulis perkataan "N.37 Pantai Remis' diruang yang berkenaan. Berikutnya, pempetisyen sekali lagi membuat bantahan, tetapi bantahan tersebut juga ditolak oleh responden kedua. Berikutnya, pempetisyen, yang tewas kepada responden pertama dalam pilihanraya yang diadakan, telah memfailkan petisyen di bawah s. 32(b) Akta Kesalahan Pilihanraya 1954 untuk: (i) membatalkan keputusan pilihanraya di N.37 Pantai Remis; dan (ii) perisytiharan bahawa beliau adalah calon yang menang di pilihanraya tersebut. Di hadapan yang arif hakim, pempetisyen berhujah bahawa kesilapan pada kertas pencalonan menyebabkan beliau tidak tahu siapa lawannya yang sebenar dan, walau apapun, responden kedua silap apabila menolak kedua-dua bantahan bertulisnya.

Diputuskan (menolak petisyen):

[1] Tiada bukti bahawa ketidakpatuhan terhadap peruntukan PPPR telah berlaku apabila responden kedua menerima kertas pencalonan responden pertama. Penerimaan kertas pencalonan adalah di bawah budi bicara responden kedua selaras dengan peruntukan per. 4(6A) PPPR. Responden kedua telah menggunakan budi bicaranya dengan betul bila menerima borang pencalonan responden pertama dan menolak kedua-dua bantahan pempetisyen. (ms. 743 a-f)

[2] Pempetisyen tidak bercakap benar bila menyatakan beliau tidak tahu bahawa responden pertama adalah lawannya. Fakta menunjukkan bahawa kertas pencalonan di luar dewan (yang sempurna diisi) telah dilihat oleh agennya yang telah mengambil gambar dokumen berkenaan. (ms. 740 h)

[3] Petisyen telah difailkan di bawah s. 32(b) Akta dan kerana itu pempetisyen perlu menunjukkan keadaan yang dikehendaki ditunjukkan di bawah peruntukan seksyen tersebut. Keterangan bagaimanapun tidak menunjukkan bahawa penolakan bantahan pempetisyen atau penerimaan borang pencalonan oleh responden kedua boleh menjejaskan keputusan pilihanraya. Pempetisyen sendiri malah mengakui bahawa tiada salah laku dalam proses pilihanraya. (ms. 743 d-h & 744 a)

[4] Kawasan yang ingin ditandingi responden pertama dapat dikenalpasti dengan secukupnya dari dokumen-dokumen sokongan yang dikemukakan semasa proses pencalonan. Selain itu, bantahan yang dikemukakan pempetisyen tidak berdasarkan alasan-alasan seperti yang tertera di bawah per. 7 PPPR. Ini jelas tidak dibenarkan. (ms. 743 g-h & 744 a)

Kes-kes yang dirujuk:

Ang Thye Chin v. Chua Kow & Yang Lain [1996] 1 CLJ 49 HC ***(dirujuk)***
Isahak Hamid v. Mustapha [1965] 1 LNS 63 HC ***(dirujuk)***
Mohamed Jaafar v. Sulaiman & Satu Lagi [1970] 1 MLJ 19 ***(dirujuk)***
Morgan & Ors v. Simpson & Another [1974] 3 All ER 722 ***(dirujuk)***
Muib Talib v. Dato' James Wong, Wan Hamid Tunku Surur v. Francis Loke [1970] 1 LNS 83 HC ***(dirujuk)***
Norbert Choong Kai Chong & Anor v. Mohd Idris Hj Ibrahim & Anor [1980] 1 MLJ 316 ***(dirujuk)***
Queen v. Tugwell [1868] LR 3 QB ***(dirujuk)***
Re Tanjong Puteri Johore State Election Petition [1988] 2 MLJ 111 ***(dirujuk)***
Soon Kong Meng v. Lee Thye [1995] 4 CLJ 547 FC ***(dirujuk)***
Tg Nawawi Tengku Ab Kadir lwn. Lokman Muda & Yang Lain [1996] 1 CLJ 551 HC ***(dirujuk)***
Yap Choon Kong & Ors v. The Returning Officer Kluang & Yang Lain [1962] 28 MLJ 20 ***(dirujuk)***
Yusoff Abdul Latib v. Hj Adnan Hj Ramli & Satu Lagi [1992] 1 CLJ 223 HC ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:

Election Offences Act 1954, ss. 32(b), 35(c), 36

Election (Conduct of Election) Regulations 1981, reg. 4(4)(d), (6A)(c), (d), 7(1)(b), 28(1), (2), (3)

Bagi pihak pempetisyen - Dato' Mohammad Shafee Abdullah (Tay Hock Kee & Tan Kim Lee); T/n Shafee & Co

Bagi pihak responden pertama - Chan Kok Keong (Nga Hock & Ngeh Koo Ham); T/n Ngeh & Co

Bagi pihak responden kedua & ketiga - Amarjeet Singh (Narima Morris & Anita Marie Fernandez), Jabatan Peguam Negara

Dilaporkan oleh Rose Aziz

PENGHAKIMAN

Wan Adnan Muhamad H:

Petisyen Pilihanraya ini telah dikemukakan oleh Wong Chong Sang (pempetisyen) iaitu calon Parti Barisan Nasional di bawah peruntukan s. 32(b) Akta Kesalahan Pilihanraya 1954. Pempetisyen telah tewas kepada Nga Kor Ming (responden pertama), calon Parti Democratic Action Party (DAP) dalam Pilihanraya Umum yang diadakan pada 21 March 2004 bagi Kawasan N.37, Pantai Remis, Perak Darul Ridzuan. Responden pertama berjaya dalam pertandingan tersebut dengan kelebihan undi sebanyak 2,178 undi seperti diwartakan di bawah PU(B) 184 bertarikh 12 April 2004.

Disamping responden pertama, Pegawai Pengurus Bahagian Pilihanraya N.37 Pantai Remis, Perak Darul Ridzuan (responden kedua) dan Suruhanjaya Pilihanraya Malaysia (responden ketiga) juga dinamakan sebagai pihak dalam petisyen tersebut.

Dalam petisyen tersebut, pempetisyen mendakwa bahawa kertas pencalonan responden pertama tidak lengkap, pembetulan ke atas kertas pencalonan dibuat oleh responden pertama di luar masa yang ditetapkan dan responden kedua menolak bantahan-bantahan bertulis pempetisyen yang dibuat di bawah peruntukan peraturan 7 Peraturan-Peraturan Pilihanraya (Perjalanan Pilihanraya) 1981 (PPPR).

Melalui petisyen tersebut pempetisyen memohon relif mahkamah supaya suatu perisytiharan bahawa Pilihanraya bagi Bahagian Pilihanraya N.37 Pantai Remis, Perak Darul Ridzuan sebagai tidak sah serta responden pertama diisytiharkan tidak terpilih atau pemilihannya terbatal. Justeru itu, pempetisyen hendaklah diisytiharkan sebagai calon yang berjaya bagi Kawasan N.37 tersebut. Disamping

itu juga pempetisyen memohon diperakui kesalahan-kesalahan bagi pihak-pihak terlibat di bawah peruntukan s. 36 Akta Kesalahan Pilihanraya 1954 (Akta 1954).

Terlebih dahulu bagi mendapat gambaran jelas saya perturunkan latar belakang kes ini seperti berikut:

Pada hari penamaan calon iaitu 13 Mac 2004, responden pertama telah mengemukakan kertas pencalonan beliau dalam tiga salinan asal. Bersama-sama dengan kertas pencalonan, responden pertama juga menyerahkan dokumen-dokumen berikut bagi tujuan pencalonan tersebut:

a) Borang Sumpah Kerahsiaan (eks. AB1 ms. 4)

b) Borang 5A Akuan Berkanun (eks. AB1 ms. 5)

c) Resit Bayaran Deposit Pilihanraya N.37 Pantai Remis (eks. AB1 ms. 12)

d) Resit Bayaran Deposit Bahan Kempen Pilihanraya N.37 Pantai Remis (eks. AB1 ms. 12)

e) Surat Kebenaran Menggunakan Simbol Parti DAP (eks. AB1 ms 13)

Dua salinan kertas pencalonan responden pertama dipamerkan di luar dewan penamaan calon untuk tatapan oleh orang ramai. Kedua-dua kertas pencalonan tersebut adalah sempurna kerana diisi dengan tepat dan tidak mempunyai sebarang kecacatan. Pempetisyen tidak mempertikaikan kesempurnaan kertas-kertas pencalonan tersebut. Manakala, satu salinan yang dipamerkan di dalam dewan (eks. D1A) terdapat kesilapan kerana untuk ruang "Bahagian Pilihanraya Negeri" yang sepatutnya dicatit "N.37 Pantai Remis" telah dicatit sebagai "Perak".

Setelah melihat kesilapan tersebut, pempetisyen mengemukakan bantahan kepada Pegawai Pengurus Pilihanraya (responden kedua). Sementara itu, responden pertama yang menyedari kesilapan tersebut, memohon kebenaran daripada responden kedua untuk membuat pembetulan ke atas borang tersebut tetapi tidak dibenarkan. Namun begitu responden pertama telah membuat pembetulan dengan menulis perkataan "N.37 Pantai Remis" pada kertas pencalonan yang dimaksudkan itu. Pempetisyen yang menyedari perkara ini lalu membuat bantahan kedua iaitu berkaitan tindakan responden pertama membuat penambahan perkataan atau pembetulan kesilapan di atas borang pencalonan. Kedua-dua bantahan ini telah ditolak oleh Pegawai Pengurus Pilihanraya.

Dalam perbicaraan petisyen, pihak pempetisyen telah mengemukakan seorang saksi sahaja iaitu pempetisyen sendiri (SP1). Keterangan SP1 berkisar peristiwa bagaimana responden pertama telah membuat pembetulan ke atas kertas pencalonan beliau yang dipamerkan di dalam dewan pencalonan, walaupun tidak mendapat kebenaran responden kedua. SP1 dalam keterangannya mendakwa responden pertama menambah perkataan N.37 Pantai Remis di ruang Bahagian Pilihanraya yang telahpun diisi dengan perkataan Perak sahaja. Beliau juga mendakwa bahawa pembetulan dibuat oleh responden pertama di luar had masa pembetulan dibenarkan.

SP1 dalam keterangannya menyatakan bahawa dengan melihat kertas pencalonan yang di dalam dewan, beliau tidak dapat pastikan siapa lawannya di kawasan N.37. Beliau menyatakan beliau tidak tahu responden pertama adalah lawannya, walaupun responden pertama adalah lawan tradisinya. Beliau menafikan bahawa walaupun beliau berjabat tangan dengan responden pertama selepas penamaan, beliau tidak tahu responden pertama adalah lawannya.

SD1 dalam keterangannya berkata, beliau mengambil bahagian dalam Pilihanraya pada 21 March 2004 sebagai calon DAP bagi Kawasan N.37 Pantai Remis. SD1 mengakui membuat penambahan kepada kertas pencalonan (eks. D1A) walaupun tidak mendapat kebenaran SD2. Mengikut SD1 di bawah Peraturan 4(6A)(d) PPPR beliau dibenarkan membuat pembetulan bagi peninggalan (to correct an omission). Tindakan beliau meminta kebenaran hanyalah sebagai tanda hormat. SD1 mengesahkan penyokong dan pencadang beliau adalah pemilih berdaftar Kawasan Pantai Remis.

Keterangan SD2 ialah mengenai peristiwa penamaan calon, bantahan dan penolakan bantahan. SD2 adalah Pegawai Pengurus Pilihanraya (R.O.) bagi N.37 dan dinamakan responden kedua dalam petisyen ini. Semasa bertugas sebagai R.O. bagi N.37, beliau menerima kertas pencalonan dari responden pertama bersama dengan dokumen lain seperti Borang Sumpah (AB1 m.s. 4), Akuan Berkanun (AB1 m.s. 5), dua keping resit deposit Pilihanraya untuk kawasan N.37 Pantai Remis (AB1 m.s. 12) dan tiga keping kad pengenalan kepunyaan beliau, penyokong dan pencadang untuk semakan. SD2 menyatakan jika resit deposit tidak diserahkan, beliau tidak akan menerima kertas pencalonan. Beliau mengesahkan kedua-dua pencadang dan penyokong atas kertas pencalonan responden pertama tersenarai dalam daftar pemilih seperti di bilangan 4882 (AB1 m.s. 6C) dan bilangan 1258 (AB1 m.s. 7C) di mana mereka adalah pengundi Kawasan N.37.

SD2 mengesahkan ada menerima dua bantahan daripada SP1. Selepas masa bantahan tamat, beliau membuat rujukan kepada Pejabat Pilihanraya di Ipoh untuk mendapat nasihat. Selepas mendapat pandangan dari SPR, SD2 menolak kedua-dua bantahan tersebut. Berkaitan bantahan pertama (AB1 m.s. 8) iaitu

perbuatan meminda borang kertas pencalonan, ia adalah terhadap responden pertama dan tidak terhadap apa-apa yang dinyatakan dalam kertas pencalonan. Bagi bantahan kedua pula (AB1 m.s. 9) tidak menyatakan peruntukan undang-undang yang dilanggari oleh responden pertama. SD2 memberi alasan kenapa bantahan ditolak seperti di dalam eks. AB1 m.s. 10. Mengikut SD2, bantahan pertama tidak memberi kesan kepada kedudukan calon dan bantahan kedua tidak menjejaskan calon bertanding. Beliau cuma meminta nasihat dan pandangan SPR tetapi keputusan dibuat oleh beliau.

SD2 juga menjelaskan bahawa beliau boleh mengenal pasti kawasan Pilihanraya responden pertama berdasarkan kertas pencalonan AB1 m.s. 1, 2, 3 bersama AB1 m.s. 4 dan AB1 m.s. 12 (resit deposit) dan beliau tidak ada keraguan responden pertama adalah calon untuk kawasan N.37 Pantai Remis. SD2 dalam keterangan menyatakan bahawa bantahan terhadap kertas pencalonan hanya boleh dibuat di bawah peruntukan peraturan 7 PPPR. Menurutnya adalah kehendak undang-undang bahawa pencadang dan penyokong kepada calon hendaklah merupakan pengundi-pengundi berdaftar di kawasan di mana seseorang calon yang dicadang dan disokong bertanding.

SD3 ialah Pegawai Pilihanraya, Perak. Beliau mengesahkan SD2 ada menyerahkan kertas pencalonan asal kepada beliau selepas penamaan calon. Kesemua borang tersebut masih dalam simpanan beliau kemudiannya dikemukakan di mahkamah.

SD4 adalah Penolong Pegawai Pengurus Pilihanraya bagi Kawasan N.37 pada hari penamaan calon. SD4 mencatitkan nombor resit pada kertas pencalonan, SD4 mengesahkan beliau membuat catitan nombor resit pada kertas pencalonan responden pertama.

Di dalam penghujahan bertulis peguam pempetisyen mendakwa Pegawai Pengurus Pilihanraya (SD2) telah melakukan kesalahan dan kesilapan apabila gagal mengesan kod kawasan tidak dicatit atas salah satu dari tiga helai kertas pencalonan. Beliau menghujahkan SD2 tidak sepatutnya menolak kedua-dua bantahan pempetisyen iaitu mengenai ketiadaan kod kawasan Pilihanraya dan penambahan kod kawasan oleh responden pertama dalam masa bantahan. Mengikutnya perbuatan responden pertama adalah menyalahi undang-undang.

Selain menyatakan SD2 tidak mahir dalam tugas beliau, peguam pempetisyen mendakwa yang SD2 mencampur adukkan alasan untuk kedua-dua bantahan. (Sila lihat AB1 m.s. 10). Sepatutnya alasan diberi untuk setiap satu bantahan.

Selanjutnya peguam pempetisyen berhujah bahawa SD2 sepatutnya menolak kertas pencalonan responden pertama kerana tidak mematuhi peruntukan undang-undang yang menghendaki setiap kertas pencalonan hendaklah

mempunyai butiran yang tepat dan jika salah satu dari tiga kertas pencalonan tidak tepat ia adalah cacat yang tidak boleh dipulihkan. Tegas beliau undang-undang Pilihanraya adalah ketat dan SD2 tidak berhak menolak bantahan pempetisyen dan sepatutnya pempetisyen diisytihar sebagai calon yang menang tanpa bertanding. Peguam pempetisyen menyatakan SD2 tidak boleh lihat Iain-lain dokumen melainkan kertas pencalonan yang tidak tepat itu sahaja untuk kenal pasti kawasan Pilihanraya.

Di dalam mengutarakan penghujahan beliau, peguam pempetisyen menyandarkan asas hujah kepada kes *Norbert Choong Kai Chong & Anor v. Mohd Idris bin Hj Ibrahim & Anor* [1980] 1 MLJ 316 di samping kes-kes lain seperti kes *Morgan & Ors v. Simpson & Another* [1974] 3 All ER 722, *Re Tanjong Puteri Johore State Election Petition* [1988] 2 MLJ 111, *Queen v. Tugwe*ll [1868] LR 3 QB. Beliau menyatakan bahawa kes *Norbert Choong Kai Chong & Anor v. Mohd Idris bin Hj. Ibrahim & Anor* (*supra*) mempaparkan prinsip undang-undang yang betul dan masih terpakai. Dalam kes tersebut Harun Hashim HMT (ketika itu) telah memutuskan jika salah satu dari tiga Kertas pencalonan tidak tepat, maka pencalonan hendaklah ditolak.

Peguam pempetisyen menyeru mahkamah supaya tidak mengikuti keputusan kes-kes seperti *Sulaiman bin Pengiran Atok v. The Sabah State Election Officer & 2 Ors* (Case no. 114 *Malaysian Election Laws* by Tunku Sofea Jewa); *Yusoff bin Abdul Latib v. Haji Adnan bin Haji Ramli & Anor* [1992] 1 MLJ 297 yang menyimpang dari prinsip-prinsip kes *Norbert Choong Kai Chong* (*supra*). Beliau membuat perbezaan kes-kes sandarannya dengan kes-kes yang saya sebut di atas.

Mengikut peguam pempetisyen kes *Sulaiman bin Pengiran Atok* (*supra*) berbeza kerana hanya tandatangan responden, pencadang dan penyokong sahaja yang tidak diturunkan atas kertas pencalonan tetapi dalam kes bicara kod kawasan tidak dicatit dengan betul. Beliau berhujah kawasan Pilihanraya dapat di kenal pasti dalam kes *Sulaiman bin Pengiran Atok* sedangkan kes bicara kawasan Pilihanraya tidak dapat dikenal pasti bila seseorang lihat kertas pencalonan responden pertama yang dipamerkan di dalam dewan.

Manakala bagi kes *Yusoff bin Abdul Latib* (*supra*) dihujahkan beliau bahawa Mohd Dzaiddin Abdullah HMT (ketika itu) salah arah bila tidak mengikuti prinsip yang lazim dalam kes Pilihanraya apabila menerima kertas pencalonan walaupun tidak tepat dan memberi kebenaran kepada R.O. untuk melihat kepada perkara lain di luar kertas pencalonan untuk menentukan kawasan yang ditandingi.

Pada pendapat saya hujah pihak pempetisyen bolehlah dirumuskan seperti berikut:

1) setiap salinan kertas pencalonan, yang dikemukakan dalam tiga salinan, mesti diisi dengan betul. Kesilapan dalam satu salinan tidak dapat dipulihkan oleh kesempurnaan dua salinan lain;

2) kegagalan menyatakan kod dan nama kawasan yang ingin ditandingi adalah kesilapan substantif dan mengakibatkan borang pencalonan menjadi defektif. Kertas pencalonan yang defektif menyebabkan pencalonan mesti ditolak;

3) Penolakan pencalonan responden pertama menyebabkan pempetisyen yang diterima pencalonannya di isytiharkan sebagai calon yang dipilih kerana ini adalah pertandingan satu lawan satu.

Di sebaliknya peguam responden pertama pula berhujah bahawa responden kedua bertindak dengan betul bila menerima kertas pencalonan responden pertama. la adalah dalam bidang kuasa beliau sebagai Pegawai Pengurus Pilihanraya. Di dalam menerima kertas pencalonan, Pegawai Pengurus Pilihanraya boleh menjalankan budi bicara di bawah Peraturan 4(6A) dibaca bersama Peraturan 7(1)(b) PPPR 1981. Responden Kedua boleh mengenal pasti kawasan yang ingin ditandingi responden pertama dari resit bayaran deposit yang dicopkan di atas kertas penamaan (AB1 m.s 12). Begitu juga perkara ini dapat dipastikan dengan melihat kepada nama pencadang dan penyokong di mana kedua-dua mereka mestilah pengundi berdaftar kawasan yang hendak ditandingi calon di dalam kertas pencalonan. Perkara ini ditetapkan di bawah peraturan 4(4)(d) PPPR.

Peguam responden pertama bersandarkan kes *Sulaiman bin Pengiran Atok v. The Sabah State Election Officer & 2 Ors* (*supra*).

Kes tersebut diputuskan selepas pindaan dibuat kepada peraturan 4 yakni dengan memasukkan para. (6). Manakala kes *Norbert Choong* diputuskan sebelum pindaan.

Dengan pindaan kepada peraturan 4 iaitu para. 6A yang berbunyi seperti berikut:

> (6A) Notwithstanding paragraph (6), a nomination paper shall not be rejected on account of:
>
> (c) any error or omission with regard to any place specified in the nomination paper, if such place is otherwise sufficiently identifiable from the particulars given in the nomination paper

Peruntukan ini menurut peguam responden pertama menguatkan lagi budi bicara yang diberi kepada Pegawai Pengurus Pilihanraya (SD2) untuk tidak mengambil kira (ignore) kesilapan-kesilapan yang berbentuk teknikal.

Satu lagi kes yang disandarkan oleh peguam responden pertama ialah kes *Yusoff bin Abdul Latib* (*supra*) di mana fakta adalah sama dengan kes ini malah lebih serius lagi kerana ketiga-tiga borang pencalonan tidak dicatitkan bahagian Pilihanraya Negeri. Tempat yang sepatutnya ditulis 'Permatang Pauh' tetapi ditulis dengan 'Pulau Pinang'.

Seterusnya peguam responden pertama berhujah bahawa responden kedua tidak salah bila menolak bantahan pertama pempetisyen iaitu:

> Calon Nga Kor Ming meminda maklumat kertas penamaan Borang 4A pada 10.40 a.m. Melanggar Peraturan 6(3) dalam Peraturan 2 Pilihanraya (Perjalanan Pilihanraya) 1981

adalah tidak termasuk dalam skop peraturan 7 PPPR. Bantahan hanya boleh dibuat atas alasan yang dinyatakan di bawah peraturan ini sahaja. Walau bagaimanapun peruntukan 7(1)(b) menyatakan tiada bantahan boleh dibuat sekiranya perkara tersebut disebabkan oleh peraturan 4(6A), kertas pencalonan tidak boleh ditolak. Peraturan 7 berbunyi seperti berikut:

> 7.(1) objection may be made to a nomination paper by any person whose name appears in the electoral rolls for the constituency and by any candidate for the constituency on all or any of the following ground but on no other ground, namely:
>
> (a) that the particulars of the candidate are insufficient to identify the candidate;
>
> (b) that the nomination paper does not comply with or was not delivered in accordance with these regulations:
>
> Provided that no objection shall be made under this paragraph in respect of any matter which, by virtue of sub-regulation 4(6A), does not render a nomination paper liable to be rejected.

Peraturan 4(6) dan 4(6A) berbunyi:

> (6) Failure to comply with sub-regulation (3), (4) or (5) shall render the nomination paper liable to be rejected by the returning officer.
>
> (6A) Notwithstanding sub-reg. (6), a nomination paper shall not be rejected on account of:
>
> (a) any error or omission in the nomination paper in relation to the description of, or any particulars in respect of:
>
> (i) the candidate; or

(ii) his proposer or seconder, if the particulars contained in the nomination paper are sufficient to identify the candidate or his proposer or seconder, as the case may be;

(b) any omission in stating the candidate's name or names to be printed on the ballot paper;

(c) any error or omission with regard to any place specified in the nomination paper, if such place is otherwise sufficiently identifiable from the particulars given in the nomination paper;

(d) any error or omission which is capable of being corrected and is corrected upon being brought to the attention of the person presenting the nomination paper; or

(e) any clerical or printing error in the nomination paper if the error is not of any material significance or does not affect:

(1) the identification of the candidate, his proposer or seconder; or

(2) the identification of the constituency in respect of which the nomination paper is delivered.

Peguam responden pertama seterusnya berhujah jika perbuatan responden pertama adalah tidak mengikut apa saja arahan atau perintah yang dikeluarkan oleh responden kedua, perkara ini tidak membatalkan proses Pilihanraya yang ditandingi dengan wajarnya oleh kedua-dua pihak.

Manakala mengenai bantahan kedua pempetisyen seperti berikut:

> Kesalahan nama kawasan Pilihanraya yang sepatutnya "N37 Pantai Remis" ditulis sebagai "Perak"

Peguam responden pertama berhujah bahawa SD2 telah menjalankan budi bicara beliau dengan betul dan saksama sejajar dengan peruntukan peraturan 4(6A) PPPR 1981 untuk tidak menolak kertas pencalonan responden pertama. Walau apa sekalipun, bantahan kedua pempetisyen juga tertakluk kepada pengecualian (proviso) peraturan 7(b) PPPR kerana berdasarkan peraturan tersebut kertas pencalonan itu tidak patut ditolak.

Seterusnya dihujahkan oleh peguam responden pertama bahawa Pilihanraya kawasan N.37 Pantai Remis telah dijalankan mengikut undang-undang dan pempetisyen gagal membuktikan ia dijalankan tanpa mengikut undang-undang berkaitan Pilihanraya. Jika ia tidak dijalankan mengikut undang-undang

Pilihanraya sekalipun, pempetisyen gagal membuktikan bahawa ketidakpatuhan kepada undang-undang Pilihanraya berkenaan boleh menjejaskan keputusan Pilihanraya kawasan tersebut. Sandaran utama penghujahan ini adalah kes *Ang Thye Chin v. Chua Kow @ Chua Kow England & 2 lagi* [1996] 1 CLJ 49. Selain itu kes-kes lain yang disebutkan adalah *Isahak Hamid v. Mustapha* [1965] 1 LNS 63; *Yap Choon Kong & Ors v. The Returning Officer Kluang & Ors* [1962] 28 MLJ 20; *Sulaiman bin Pengiran Atok v. The Sabah State Election Officer & 2 Ors; Tg Nawawi bin Tengku Ab Kadir @ T. Putera lwn. Lokman bin Muda & 2 Lagi* [1996] 1 CLJ 551.

Berkaitan isu perisytiharan yang ingin dipohon oleh pempetisyen bahawa beliau diisytihar sebagai calon yang dipilih, peguam responden pertama menghujahkan bahawa permintaan ini adalah di luar skop s. 35 Akta 1954. Memandangkan relif yang dipohon adalah di bawah para. (c) yang telah dimansuhkan oleh parlimen melalui Akta A1177, maka permohonan sedemikian tidak boleh dibenarkan. Tambahan pula nota penjelasan (explanatory note) berkaitan pindaan ini amat terang sekali maksudnya. Dengan pindaan yang dicadangkan pempetisyen tidak boleh lagi menuntut perisytiharan bahawa seseorang calon telah dipilih dengan sewajarnya dan diisytiharkan sebagai pemenang. Kes Parlimen Pasir Puteh, Kelantan baru-baru ini tidak sama dengan kes bicara kerana dalam kes tersebut kesilapan pegawai memang diakui dalam penjumlahan undi dan penghakiman dibuat dengan persetujuan kedua-dua pihak di mana calon Barisan Nasional diumumkan sebagai calon yang menang.

Selain itu, peguam responden pertama menghujahkan penyerahan adalah tidak mengikuti peraturan wajib 3(2) PPPR yang menyatakan perlu ditinggalkan dua salinannya. Perkara ini ada ditimbulkan semasa penghujahan berkaitan bantahan awal di mana responden pertama memohon petisyen dibatalkan kerana penyerahan tidak sempurna.

Peguam Kanan Persekutuan (PKP) mewakili pihak resonden Kedua dan Ketiga menyuara sentimen yang sama dengan saranan peguam responden pertama dalam hujahnya berkaitan dengan budi bicara pegawai Pengurus Pilihanraya. Peguam responden kedua dan ketiga berhujah, Pegawai Pengurus Pilihanraya telah melaksanakan budi bicara yang diberikan kepadanya di bawah peraturan 4(6A) PPPR, mengikut undang-undang apabila menolak bantahan ini berdasarkan keadaan ketika itu. Beliau mengemukakan kes *Hussein bin Ahmad v. Tengku Razaleigh Hamzah* [1995] Kes No 92 of Tunku Sofea Jewa's Malaysian Election Law at p. 1550, *Chiew Chiu Sing v. Datuk Celestine Ujang* dan *Sulaiman bin Pengiran Atok v. The Sabah State Election Officer* (*supra*) di mana dalam kes-kes tersebut persoalan berkaitan dengan perlaksanaan budi bicara Pegawai Pengurus Pilihanraya telah diputuskan secara

judicial. Perkara yang perlu ada semasa menjalankan budi bicara adalah minda kehakiman dengan mempertimbangkan adakah dengan penerimaan kertas pencalonan itu ia adalah adil dan saksama. Mengikut PKP memandangkan bantahan yang dikemukakan dalam kes ini bersifat remeh, maka SD2 bertindak adil bila menolak bantahan dan tiada terdapat kekeliruan tentang tempat di mana responden pertama hendak bertanding.

Berkaitan dengan penggunaan kes *Norbert Choong* sebagai sandaran kuat oleh pempetisyen, PKP juga sependapat dengan peguam responden pertama di mana kes tersebut telah diatasi dengan peruntukan undang-undang iaitu peraturan 4(6A) PPPR 1981. Peraturan 4(6A) tersebut belum wujud ketika Norbert Choong diputuskan. Hal ini diperkuatkan lagi dengan keputusan Hakim Pilihanraya Dato' Azhar Maah dalam kes *Sulaiman bin Pengiran Atok* di mana rujukan kepada *Norbert Choong* dibuat secara jelas dan dinyatakan bahawa keputusan dalam *Norbert Choong* dibuat mengikut undang-undang pada masa itu.

Berkaitan dengan keperluan memberi alasan bila menolak bantahan, PKP menghujahkan bahawa walaupun alasan diberikan atau tidak, tugas mahkamah adalah untuk menimbangkan keadaan keseluruhan kes untuk melihat samada keputusan menolak bantahan tersebut adalah betul dan wajar. Ini adalah kerana keputusan Pegawai Pengurus Pilihanraya adalah berdasarkan budi bicara dan keputusan berdasarkan budi bicara mesti dilaksanakan secara kehakiman samada bantahan ditolak ataupun tidak. Secara alternatif dihujahkan peraturan 4(6A) tidak membenarkan Pegawai Pengurus Pilihanraya menolak Kertas Penamaan akibat perkataan mandatori berikut: "a nomination paper shall not be rejected on account of ..."

Berkaitan dengan bantahan di mana Perak ditulis dan bukannya N.37 Pantai Remis, PKP menghujahkan bahawa ini merupakan bantahan yang tidak boleh dikemukakan menurut proviso kepada peraturan 7(1)(b) dibaca dengan peraturan 4(6A) kerana tempat ditandingi dapat dikenal pasti daripada butir-butir pencadang dan penyokong yang wujud di kertas penamaan eks. D1A tersebut.. Sandaran adalah kes *Yusoff bin Abdul Latib* (*supra*). Selain dari itu sebagai tambahan kepada dan sebagai perluasan dan tidak mengurangkan peruntukan peraturan 4(6A) juga secara berasingan dapat menyelamatkan kertas pencalonan responden pertama yang silap tersebut adalah peruntukan di bawah peraturan 28 PPPR. Peruntukan ini telah diterima pakai dalam kes *Yusoff bin Abdul Latib* (*supra*).

Bersabit dengan bantahan kedua pempetisyen mengenai pemindaan maklumat di kertas pencalonan, PKP menghujahkan bahawa keputusan SD2 menolak bantahan ini adalah betul. Ini adalah kerana bantahan ini tidak tersenarai sebagai asas-asas bantahan yang dibenarkan oleh peraturan 7(1) PPPR. Hanya bantahan berdasarkan asas-asas yang dinyatakan dalam peraturan 7 sahaja boleh

dikemukakan terhadap kertas pencalonan. Dengan itu keputusan Pegawai Pengurus Pilihanraya yang mengatakan bahawa tindakan calon tidak memberi kesan kepada kedudukan pencalonan yang telah dikemukakan adalah betul. Atas isu yang sama juga dihujahkan bahawa budi bicara Pegawai Pengurus Pilihanraya untuk menolak kertas pencalonan di bawah peraturan 4(6) adalah dihadkan kepada situasi-situasi yang dinyatakan dalam sub peraturan (3), (4) ataupun (5) sahaja. Peraturan 6(3) yang didakwa dilanggari itu tidak termasuk dalam mana-mana peraturan tersebut. Jadi penggantungan pempetisyen ke atas peraturan 6(3) untuk menyokong bantahan beliau adalah tersalah letak dan suatu salah tanggapan di sisi undang-undang.

Sebagai menjawab hujah pempetisyen bahawa tindakan responden pertama memasukkan perkataan N.37 Pantai Remis selepas pukul 10pg adalah suatu kesalahan atau tidak adalah dihujahkan bahawa hujah pempetisyen tersebut adalah suatu salah tanggapan di sisi undang undang kerana perkara ini di luar bidang kuasa Hakim Pilihanraya kerana ia terletak dalam bidang kuasa Mahkamah Jenayah. Tugas Hakim Pilihanraya hanya memutuskan samada pemilihan seseorang calon dalam Pilihanraya adalah sah atau terbatal. Mengikut PKP, perkara tersebut tidak diplidkan dalam petisyen.

PKP selanjutnya menghujahkan bahawa pempetisyen gagal membuktikan bahawa wujud ketidakpatuhan peruntukan undang-undang bertulis berhubung dengan perjalanan Pilihanraya sebagaimana peruntukan s. 32(b) Akta Kesalahan Pilihanraya. Tanpa pembuktian ini, petisyen tidak boleh berjaya dan harus ditolak. Pempetisyen juga gagal membuktikan sekiranya ada ketidakpatuhan (yang mana dinafikan sekerasnya), ketidakpatuhan ini tidak menjejaskan keputusan Pilihanraya. Hujah ini adalah sama seperti hujah peguam responden pertama.

Atas isu dakwaan pempetisyen bahawa penerimaan secara salah kertas penamaan calon tersebut telah menyebabkan pempetisyen kehilangan haknya untuk dilapor terpilih tanpa pertandingan pada 13 March 2004, PKP membalas hujah dengan mengatakan pempetisyen gagal menunjukkan bahawa beliau sepatutnya menang dalam Pilihanraya tersebut. Dalam menegaskan perkara ini PKP bersandarkan otoriti kes *Isahak* (*supra*) yang menyatakan 'election' merujuk kepada " the many steps in a process whereby a candidate is returned from the issuing of a notification calling an election up to the declaration of results. Nomination of candidate is only one such step in this process." Dalam kes tersebut mahkamah telah menjelaskan perbezaan antara improper rejection of nomination dan improper acceptance of nomination seperti berikut:

> ln the former (improper rejection) the whole constituency was deprived of its right to vote for a candidate who was legally entitled to go to the poll. In the latter (improper acceptance) the two candidates were put up for election and everyone of the electorate had a chance to vote for the candidate of his choice.

Prinsip ini telah diterima pakai dalam kes *Sulaiman bin Pengiran Atok* (*supra*) yang mengatakan:

> Therefore in the case of improper rejection the court may presume that the result of the election has been materially affected and may avoid the election. But in the latter case (improper acceptance) the petitioner must prove by affirmative evidence that the result has been materially affected.

Daripada keterangan saksi-saksi saya dapati bahawa fakta kes bicara tidak rumit. Daripada hujah pihak-pihak juga, saya dapati kebanyakan fakta tidak dipertikaikan. Pada hemat saya, fakta yang dipertikaikan ialah mengenai keterangan pempetisyen yang beliau tidak tahu menahu siapa lawannya bila melihat kertas pencalonan eks. D1A.

Fakta keterangan mengenai keputusan oleh SD2 (R.O.) bahawa beliaulah yang membuat keputusan menolak bantahan Pempetisyen juga dipertikai oleh pihak pempetisyen.

Daripada keterangan lisan dan dokumentari serta dibantu oleh hujah bertulis berserta otoriti-otoriti dan serlahan hujah oleh peguam pihak-pihak dalam prosiding ini saya akan rumuskan alasan saya nanti. Oleh kerana faktanya jelas, maka prinsip undang-undang yang terpakai pada pertimbangan saya juga jelas.

Peguam pempetisyen memohon mahkamah memihaknya dengan mengisytiharkan bahawa penolakan kedua-dua bantahan pempetisyen oleh SD2 tidak berlandaskan prinsip undang-undang yang betul. Beliau membuat saranan bahawa keputusan menolak bantahan bukan dibuat oleh SD2 malahan oleh SPR yang tidak mempunyai kuasa berbuat demikian. Disamping itu budi bicara yang digunakan adalah bukan saksama kerana tidak memberi sebab untuk setiap satu bantahan yang ditolak.

Adalah dihujah oleh peguam pempetisyen bahawa prinsip undang-undang yang terpakai seperti diputuskan dalam kes *Norbert Choong* (*supra*) dan beberapa kes Inggeris masih terpakai. Peguam pempetisyen berpendapat bahawa undang-undang Pilihanraya adalah ketat. Jika salah satu salinan kertas pencalonan tidak tepat, maka kesemua kertas pencalonan turut terbatal. Oleh yang demikian, bantahan pempetisyen harus diterima. Justeru itu calon yang tinggal hanyalah pempetisyen yang patut diistisytiharkan sebagai calon yang berjaya dalam 'uncontested election'.

Peguam pempetisyen juga berhujah bahawa dalam keadaan sedemikian adalah keadaan yang menjejaskan keputusan Pilihanraya atas alasan bahawa keputusan Pilihanraya disentuh (terjejas) dengan pempetisyen menang tanpa bertanding jika SD2 menerima bantahan pempetisyen.

Manakala peguam responden pertama dan responden kedua dan ketiga berhujah bahawa prinsip undang-undang yang diutarakan oleh peguam pempetisyen adalah undang-undang usang yang telah diganti dengan prinsip-prinsip terkini selepas Peruntukan Akta 1954 dan PPPR dipinda dengan tidak memberi budi bicara kepada R.O. untuk menolak kertas pencalonan jika calon tertinggal mengisi bahagian kawasan - sila lihat per. 4(6A) PPPR. Lagipun dalam kes bicara ketidaktepatan pengisian kod kawasan dalam satu salinan kertas pencalonan tidak fatal kerana kepincangan sedemikian bukanlah teras (substantial) tetapi hanya form sahaja.

Saya bersetuju dengan hujah peguam-peguam pihak responden-responden dan mendapati bahawa hujah peguam pempetisyen tidak mempunyai asas.

Pada pertimbangan saya, R.O. telah membuat keputusan yang betul. Saya menerima keterangannya bahawa beliau sendiri yang membuat keputusan selepas mendapat pandangan daripada SPR. SD2 sendiri yang menandatangani eks. AB1 m.s. 10 & m.s. 11 yang menolak bantahan dan memberi alasan. Mahkamah tidak akan mempersoalkan penggunaan budi bicara SD2. Alasan yang diberi sudah cukup memuaskan. Lagipun bantahan pempetisyen tidak bermerit kerana pada hemat saya berdasarkan undang-undang terkini bantahan-bantahan pempetisyen tidak berasas lebih-lebih lagi bantahan pertama. (Sila lihat peruntukan 7 PPPR).

Dalam kes ini kertas pencalonan diterima dan pengundian telah selesai dan responden pertama telah menang dengan undian yang besar. Justeru itu ia telah menjadi 'contested election.' Oleh yang demikian pempetisyen telah gagal menunjukkan bagaimana penerimaan kertas pencalonan responden pertama boleh menjejaskan keputusan Pilihanraya - (sila lihat kes s. 32(b) Akta).

Saya juga tidak bersetuju dengan saranan peguam pempetisyen bahawa ia adalah 'uncontested election.' Pada pendapat saya, 'uncontested election' terjadi jika kertas pencalonan ditolak dan secara otomatis calon (jika dua penjuru) yang tinggal diisytiharkan menang. Dalam kes bicara soal 'uncontested election' tidak berbangkit kerana pencalonan calon-calon diterima dan pengundian telah berjalan dengan sempurna.

Pada hemat saya, SP1 tidak bercakap benar bila menyatakan beliau tidak tahu responden pertama adalah lawannya dalam kawasan N.37 kerana dalam kawasan Pantai Remis adalah kawasan parlimen yang mempunyai dua Kawasan Negeri iaitu N.37 dan N.36. Jika dilihat dari keterangan dan dokumen-dokumen serta gambar-gambar yang dikemukakan, jelas bertentangan dengan dakwaannya. Adalah tidak dinafikan bahawa kertas pencalonan di luar dewan

telah dilihat oleh agennya yang mengambil gambar. Oleh itu adalah tidak keterlaluan bahawa agennya mengetahui siapa lawan SP1. Adalah janggal bagi SP1 tidak bertanya kepada agen siapa lawan beliau jika beliau tidak tahu siapa sebenarnya lawan beliau. Adalah kebiasaan atau lumrah bahawa seorang calon begitu 'excited' untuk tahu siapa lawannya dari sumber-sumber lain termasuk agennya. Pengetahuan agennya adalah dianggap sebagai pengetahuannya juga.

Semasa disoal balas SP1 menyatakan dia berjabat tangan dengan responden pertama kerana reporter-reporter minta beliau berbuat demikian.

Keterangannya bercanggah bila beliau berkata "walaupun saya shake hand responden pertama, tetapi saya tidak tahu dia lawan saya di Pantai Remis." Selepas itu beliau berkata "saya rasa pada masa saya shake hand dengan responden pertama dia adalah lawan saya di Pantai Remis." Oleh yang demikian SP1 memang tahu yang responden pertama adalah lawannya, walaupun menafikannya. Ini diperkuatkan lagi bila beliau menulis nama responden pertama atas kertas bantahan.

Adalah tidak dinafikan kertas pencalonan yang dipertikaikan tersebut telah diletak di papan tanda yang khusus yang bertanda kawasan N.37. Jika pihak responden kedua tidak dapat kenal pasti kawasan yang hendak ditandingi masakan kertas pencalonan tersebut diletak di papan bertanda N.37.

Dalam soal balas SP1 juga bersetuju bahawa pencadang dan penyokong yang dinamakan dalam kertas pencalonan responden adalak pemilih-pemilih bagi N.37 Pantai Remis.

Peruntukan per. 4(6A) PPPR telah diwujud khusus supaya kertas pencalonan tidak boleh ditolak oleh sebab seperti di bawah sub-per. (c) yang berbunyi:

> apa-apa kesilapan atau peninggalan berkenaan dengan mana-mana tempat yang dinyatakan dalam kertas penamaan itu, jika tempat itu selainnya dapat dikenal pasti secukupnya daripada butir-butir yang diberikan dalam kertas penamaan itu.

Peraturan ini tidak wujud semasa kes *Norbert Choong*. Pada pendapat saya, bila sesuatu peruntukan diwujudkan ia bermaksud memperbaiki keadaan sebelumnya yang mana kertas pencalonan ditolak begitu sahaja jika terdapat peninggalan atau kesilapan. Dengan adanya peraturan 4(6A)(c) tersebut kertas pencalonan tidak boleh lagi ditolak jika kawasan hendak ditandingi dapat dikenal pasti dari butir-butir dalam kertas pencalonan. Pada hemat saya butir-butir yang dimaksudkan termasuk nama pencadang dan penyokong yang dikehendaki undang-undang terdiri daripada pengundi berdaftar dalam kawasan calon ditandingi - (sila lihat per. 4(4)(d) dan per. 28(1) (2) dan (3) PPPR). SD2 telah mengenal pasti kawasan dari butir-butir tersebut. Kertas pencalonan telah

dilekat di papan bertanda N.37. Ini disahkan oleh saksi-saksi responden. Disamping itu nombor resit juga menunjukkan kawasan yang dimasukkan ialah N.37. Dalam hal keadaan SD2 tidak boleh menolak kertas pencalonan responden pertama. Peruntukan 28 adalah peruntukan sampingan kepada per. 4(6A) PPPR. Penerimaan kertas pencalonan dalam keadaan tersebut adalah mandatory. Saya berpendapat ia amat jelas dan tidak perlu dibuat tafsiran lanjut.

Mahkamah bila membuat tafsiran hendaklah mengambil kira hal keadaan sebelum dan selepas peruntukan baru diwujudkan. Mahkamah hendaklah melaksanakan hasrat pengubal undang-undang berkenaan. Pada pendapat saya tujuan diwujudkan peruntukan 4(6A) dan peruntukan 28 ialah untuk meremedikan keadaan yang begitu ketat tanpa mengira merit bersabit kesilapan mengisi kertas pencalonan sebagaimana terjadi dalam kes *Norbert Choong*. Keadaan ini dengan jelas diterangkan oleh Azhar Maah HMT dalam kes Pengiran Atok dan Mohd Dzaiddin Abdullah HMT (ketika itu) dalam kes *Yusoff bin Abdul Latib.*

Pada hemat saya, saranan peguam pempetisyen yang undang- undang Pilihanraya hendaklah ditafsir secara ketat tidak boleh diterima. Dalam kes *Soon Kong Meng v. Lee Thye* [1995] 4 CLJ 547 FC Peh Swee Chin HMP berkata mengenai tafsiran statute di halaman 550:

> In our view, words in a statute ought to be construed in a sense in which they best harmonize with the subject of the statute and in which also, the object of the statute is to be attained, even though sometimes the said sense is not strictly in accordance with the ordinary general meaning of the words used. The result from this is that any words in a statute, **in order for them to accord with the intention of the legislature, could be extended or restricted realistically as the case may be, on their interpretation.** (dihitamkankan untuk menarik perhatian).

Berdasarkan fakta kes bicara, saya mengguna pakai prinsip pentafsiran statute seperti dikatakan oleh Hakim Mahkamah Persekutuan Peh Swee Chin bagi memberi kesan kepada hasrat parlimen dalam menggubal peruntukan terkini. Jika tidak kehendak per. 4(6A)(c) tidak akan tercapai dan menjadi sia-sia sahaja. Penerimaan kertas pencalonan responden pertama oleh SD2 dengan menolak bantahan pempetisyen adalah selaras dengan kehendak per. 4(6A) dan per. 28 PPPR.

Mengenai bantahan pertama pempetisyen, pada hemat saya bukan suatu isu kerana ia tidak mempunyai asas untuk bantahan tersebut dikemukakan. Oleh itu saya tidak akan memperkatakannya dengan terperinci. Atas isu ini saya bersenpendapat dengan hujah peguam-peguam responden-responden. (Sila lihat per. 7(b) PPPR). Bantahan pertama pempetisyen tidak terjatuh di bawah mana-mana sub-per. 7(a) hingga (d) PPPR.

Pada pertimbangan saya, pempetisyen gagal menunjukkan budi bicara yang digunakan oleh SD2 berlawanan dengan peruntukan Akta dan Peraturan Pilihanraya. Saya berpuas hati penolakkan bantahan-bantahan pempetisyen (eks. AB1 ms. 8 & ms. 9) adalah wajar dan selaras dengan peruntukan per. 4(6A) dan per. 28 PPPR. Kesilapan mengisi borang pencalonan (eks. D1A) dibaiki oleh kewujudan peraturan berkenaan. Ratio dalam *Norbert Choong* tidak terpakai lagi. Saya berpendapat sekiranya ketiga-ketiga kertas pencalonan silap diisi sekalipun bersabit kod kawasan oleh responden pertama, jika kawasan boleh dikenal pasti oleh SD2 daripada maklumat lain dalam borang-borang tersebut seperti kepastian mengenai status pencadang dan penyokong, per. 4(6A) boleh menyelamat kecacatan kertas-kertas tersebut. Saya menerima pakai keputusan kes *Yusoff bin Abdul Latib* (*supra*).

Mengenai otoriti kes-kes Inggeris, Abdul Hamid Mohamad HMT (ketika itu) jelas memberi pandangan yang betul dalam kes *Ang Thye Chin v. Chua Kow* [1996] 1 CLJ 49.

Daripada keterangan SP1 tidak terdapat bukti yang menunjukkan dengan penolakan bantahan ia boleh menjejas keputusan Pilihanraya. Oleh kerana Pempetisyen memfailkan petisyen di bawah peruntukan s. 32(b) beliau hendaklah menunjukkan keadaan sedemikian. Oleh yang demikian, Pempetisyen gagal menepati kehendak peruntukan s. 32(b) Akta - Sila lihat kes *Muib bin Talib v. Dato' James Wong*, *Wan Hamid bin Tunku Surur v. Francis Loke* [1970] 1 LNS 83; *Mohamed Jaafar v. Sulaiman & Anor* [1970] 1 MLJ 19; *Ang Thye Chin v. Chua Kow* (*supra*).

Akhir sekali saya membuat kesimpulan tiada bukti sebarang ketidakpatuhan terhadap peruntukan PPPR oleh responden kedua bila menerima kertas pencalonan responden pertama. Penerimaan kertas pencalonan adalah di bawah budi bicara responden kedua selaras dengan peruntukan per. 4(6A) PPPR.

Responden kedua telah menggunakan budi bicara beliau dengan betul bila menerima borang pencalonan responden pertama dan menolak kedua-dua bantahan pempetisyen.

Kawasan yang ingin ditandingi responden pertama dapat dikenal pasti dengan secukupnya dari dokumen-dokumen sokongan lain yang perlu dikemukakan semasa proses pencalonan.

Tiada bukti dikemukakan bahawa penerimaan borang pencalonan telah menjejaskan keputusan Pilihanraya. Malah pempetisyen sendiri mengakui dalam keterangannya tiada salah laku dalam proses Pilihanraya.

a Bantahan berdasarkan alasan-alasan di bawah per. 7 PPPR sahaja boleh dikemukakan terhadap sesuatu kertas pencalonan dan bantahan atas alasan lain tidak dibenarkan. Pempetisyen telah gagal menunjukkan alasan seperti dikehendaki oleh per. 7 berkenaan.

b Keputusan yang dibuat Pegawai Pengurus Pilihanraya adalah muktamad dan tidak boleh disoal dalam mana-mana mahkamah kecuali terdapat ketidakpatuhan kepada peraturan-peraturan Pilihanraya dan ketidakpatuhan ini telah menjejaskan keputusan Pilihanraya.

c Berbalik kepada remedi, saya berpendapat hanya satu remedi sahaja jika petisyen dibenarkan iaitu membatalkan keputusan raya dan Pilihanraya kecil diadakan. Memandangkan s. 35(c) Akta telah dimansuhkan dan nota rang undang-undang jelas menyatakan sedemikian - Sila lihat nota penjelasan kepada rang undang-undang D.R. 7/2002 untuk Akta Kesalahan Piliharan Raya 1954 klausa 21.

d Atas alasan-alasan tersebut di atas, saya menolak petisyen ini dengan kos.

---

e

f

g

h

i